

La batalla de les seus comunitàries

## ¿Com es repartirà el pastís?

Durant aquest any s'ha de decidir la ubicació definitiva de les principals seus comunitàries. El repartiment d'aquest pastís farcit de funcionaris i d'ecus crea tensions importants al si de la CE.

**V**alència i Barcelona són dues de les ciutats candidates a tenir al seu territori el futur Banc Central Europeu, que molts anomenen Eurofed. Es tracta d'una entitat absolutament vital i d'una importància considerable en el marc de la futura Europa comunitària. Aquest Banc Central serà l'encarregat d'emetre els ecus, la futura moneda dels Dotze, de dictar la política monetària dels països comunitaris i de vetllar per l'estabilitat dels preus.

La candidatura de València i de Barcelona ni són les úniques ni són oficials; per a ser-ho necessiten el suport del govern de Madrid, que n'ha de fer la presentació "oficial" en un Consell de Ministres de la CE, i això no ho ha fet encara, malgrat les bones paraules del ministre d'Economia al conseller Macià Alavedra, responsable d'economia de la Generalitat, i a l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, durant una reunió tinguda a Madrid el dia 3 d'abril.

A més, tant Barcelona com València hauran de competir, amb les grans favorites: Amsterdam, Frankfurt o Luxemburg, si bé queden descartades Londres (que ja té el BERD, Banc Europeu de reconstrucció i de desenvolupament, especialitzat en la cooperació amb els països d'Europa central i de l'Est, inclosa la CED), i Lió, que no té les infraestructures financeres ni de comunicacions exigides.

### CURSA PER UNA SEU COMUNITÀRIA

La lluita per obtenir l'Eurofed forma part d'un panorama més ampli de funcionament de la CEE i de repartiment d'algunes institucions comunitàries, ja aprovades pels ministres dels Dotze però que no funcionen per manca d'edifici i fins i tot de país que les aculli. És el que se'n diu "la batalla de les seus", que paralitza algunes

activitats de la xarxa comunitària des de fa anys.

Aquest és el cas de l'Ageència Europea del Medi Natural, l'Oficina de Marques, o el Comitè de les Regions Europees, aprovat pels Dotze a la darrera cimera de Maastricht al mes de desembre proppassat.

Però el ball de les seus comunitàries ve de més lluny, del 1990, quan la majoria d'eurodiputats va votar, en un dels plens

tures i edificis adequats.

La decisió del Parlament europeu és definitiva i, com que farà moure totes les peces del tauler, es presenta difícil. Els 518 eurodiputats que formen la Cambra europea congreguen, a més a més, uns 3.000 funcionaris, entre traductors, assistents, especialistes i secretariat, repartits entre Luxemburg, seu del secretariat general, i Brussel·les, on hi ha els assistents dels eurodiputats i on aquests tenen les reunions de les comissions polítiques. I per si això no fos prou, tota aquesta maquinària fa les maletes una vegada al mes i es trasllada durant una setmana a Estrasburg, on té lloc el ple mensual.

Aquest funcionament de l'engrenatge comunitari ha anat aixecant cada vegada més crítiques. En primer lloc pel que representa moure milers de persones cada més, amb el malversament de diners que l'operació implica, just en un moment en què les arque comunitàries han d'afrontar els compromisos de cohesió econòmica i social signats a Maastricht i els compromisos externs contrats amb la resta de veïns europeus.

Això fa preveure que en el moment que l'hemicicle que construeixen a Brussel·les estigui acabat, els plens del parlament Europeu es faran a la capital belga. Heus ací per què els governs francès i luxemburguès comencen a demanar contrapartides d'aquest pastís que es reparteixen entre pocs.

### EL BANC CENTRAL: ELS DEL NORD CONTRA ELS DEL SUD

El president del govern luxemburguès, Jacques Santer, va presentar el dia 10 de març la candidatura oficial del seu país per a acollir les institucions monetàries i financeres de la CE. Part d'aquestes institu-



Traslladar el Parlament d'Estrasburg a Brussel·les crea tensions comunitàries.

ARXIU

mensuals d'Estrasburg, que es fes algun ple extraordinari a Brussel·les, on ja hi ha a punt d'inagurar un edifici construït pel govern belga per dur a casa tot el Parlament europeu.

Aquest va ser el punt que féu esclatar la "batalla de les seus", quan el president de la República Francesa, François Mitterrand, va subordinar qualsevol decisió sobre les seus comunitàries a resoldre tant el contenciós sobre on s'han de fer els plens de la Cambra europea com el cas d'Estrasburg, ciutat que, per poder acollir l'activitat parlamentària —una setmana al mes— ha fet grans inversions en infraestruc-

cions és l'Institut Monetari Europeu, que entrarà en funcionament el 1994 com a embrió del futur Banc Central (Banc que no sembla previsible que pugui funcionar abans del 1997). Santer, doncs, ofereix edifici, plaça financera important en un país model de disciplina pressupostària, situat al centre d'Europa i amb bones infraestructures de telecomunicacions.

Frankfurt, en canvi, és la candidata de més potència industrial i financera. Aquest és el seu avantatge i la seva debilitat, vistes les reticències de molts col·legues comunitaris a instal·lar el Banc Central en un país amb una moneda tan forta com el marc i amb el Bundesbank. Però les autoritats alemanyes i les locals juguen fort, a jutjar per la presentació de la candidatura que tots els eurodiputats es van trobar a la bústia en tornant de les vacances de Nadal.

Amsterdam té un bon número a la graella de sortida, si pensem que aquesta ciutat ja va demanar la seu del BERD, que finalment se'n va anar a Londres. El burgmestre d'aquesta ciutat ha emprès una gran campanya amb desqualificacions de Luxemburg i tot, proclamant que una institució d'aquesta envergadura no pot anar a un país amb seues bancàries dedicades a emblanquir diners provinents del narcotràfic.

A la vista de la situació, les candidatures de València i Barcelona arriben amb un retard considerable. Ni les autoritats locals ni les estatals no han fet fins ara cap campanya clara i contundent per defensar davant els Dotze els avantatges de situar-hi el Banc Central. I el govern de Madrid no s'ha manifestat favorable a defensar Barcelona al fòrum europeu fins fa quatre dies.

El president de la Comissió Europea, Jacques Delors, va adreçar-se fa unes tres setmanes a tots els països candidats demanant informació. Sobre la candidatura de Barcelona, el president Delors únicament va obtenir alguns articles de diaris i discursos de l'alcalde Pasqual Maragall i del conseller d'economia Macià Alavedra. "La candidatura de Barcelona va amb tres mesos de retard -ens va dir el director de l'Oficina de la CE de Barcelona, Miquel Argimon-; si el retard fos degut al que es van escalfant motors, podria ser justificat".

Argimon opina que la Barcelona postolímpica, tal com haurà quedat d'infraestructures, pot servir molt bé els interessos de la Banca central europea. Pel seu cantó el delegat del Patronat Català Pro Europa a Brussel·les, Casimir Dalmau, opina que el



València.

RAFA GIL



Barcelona i València competeixen per ser seu de l'Eurofed amb Luxemburg i Amsterdam.

D. UMBERT

primer que s'ha de fer és dipositar la candidatura oficial, "perquè només som una candidatura oficiosa. Barcelona sona, fa temps que s'està pressionant, però ha de ser Madrid qui la presenti al Consell de Ministres".

L'estat espanyol no té, ara com ara, ni una seu comunitària, tot i haver presentat candidatura a la de l'Agència Europea del Medi Natural i la de l'Oficina de Marques, (diferent de l'Oficina de Patents que és a Munic), totes dues per a Madrid. Per tant, no sembla fora de lloc demanar l'Eurofed.

Ningú no sap per què els homes clau nomenats per portar a terme "l'operació candidatura" de Barcelona han trigat tant a moure's. Fa més d'un any, Antoni Negre, president de la Cambra de Comerç de Barcelona es va desplaçar a Brussel·les per entrevistar-se amb els responsables de les institucions comunitàries i temptejar la situació. Des de llavors i fins a la reunió de Macià Alavedra i Pasqual Matagall amb el ministre Solchaga sembla que no s'ha avançat gaire. Antoni Negre va declinar de fer-nos cap declaració, tot i que li vam fer arribar un qüestionari, al·legant que preferia no fer cap declaració ara que el cas s'acabava de perfilar. Altres fonts diuen, amb tot, que Negre no té el suport

polític necessari per a dur a terme aquesta missió.

L'oferta de l'entitat promotora de Barcelona inclou la cessió gratuïta de despatxos situats a la torre Mapfre i la construcció d'un barri de negocis que l'envolti. Barcelona està disposada a invertir en l'operació 52.000 milions de pessetes. La resta del cost de l'operació, que encara no està quantificada totalment, aniria a càrrec del pressupost comunitari.

#### EL COMITÈ DE REGIONS EUROPEES

Compost de 181 membres escollits entre responsables locals i autonòmics. Es preveu que tingui la seva autonomia com a òrgan comunitari, en condicions iguals, des del punt de vista institucional, a les del Comitè Econòmic i Social (CES). A la pràctica hi ha previst que utilitzi la infraestructura del CES. La proposta era, doncs, que es quedés a Brussel·les, però el govern alemany proposa el trasllat d'aquestes dues institucions a Bonn, amb totes les despeses de trasllat pagades i cessió gratuïta d'edificis per a cadascuna d'elles.

#### L'AGÈNCIA DEL MEDI NATURAL

Una altra part del pastís a repartir és l'Agència Europea del Medi Natural. Sembla que abans del 4 de juny -data de la Conferència Mundial de les Nacions Unides sobre el medi a Rio de Janeiro- s'hauria d'haver pres una decisió. Un dels temes estrella d'aquesta conferència serà la creació d'una xarxa mundial d'agències del medi coordinades entre elles. Europa faria un ridícul espantós si hi anés sense haver pres cap decisió sobre la seu i les competències de l'Agència. Les candidatures presentades són, Madrid-Sevilla, Copenhagen i Milà. Es parla d'uns 200 funcionaris inicials i de moltes possibilitats de desenvolupament de serveis al seu voltant.

En conjunt, els problemes que té la CE a l'hora d'emplaçar les seves seus s'han de resoldre enguany, segons que va manifestar el president Delors mateix en una reunió a petit comitè, tinguda el dia 24 de juny. I per tant, aquest, serà, sens dubte, un dels punts a tractar pels Dotze a Lisboa, per poder-lo tancar a Londres, al mes de desembre.

Aurora Moreno